KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.10.2021 r.
COM(2021) 626 final

2021/0322 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Estonię do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”[1]) Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do stosowania szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów wspomnianej dyrektywy w celu upraszczania procedur poboru podatku VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

Pismem, które wpłynęło do Komisji w dniu 12 lutego 2021 r., Estonia wystąpiła o upoważnienie do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od ogólnych zasad regulujących prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego w kontekście wydatków powiązanych z samochodami osobowymi, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 19 marca 2021 r. o wniosku złożonym przez Estonię. Pismem z dnia 23 marca 2021 r. Komisja zawiadomiła Estonię, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Art. 168 i 168a dyrektywy VAT stanowią, że podatnik jest uprawniony do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary lub usługi zakupione na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Zgodnie z wymogami art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych uznawane jest za odpłatne świadczenie usług, jeśli VAT od takich towarów podlegał odliczeniu. System ten pozwala na odzyskanie pierwotnie odliczonego podatku VAT w odniesieniu do towarów wykorzystywanych do celów prywatnych.

W przypadku samochodów osobowych system ten jest trudny do stosowania, w szczególności w związku z tym, że trudno jest rozdzielić wykorzystywanie do celów prywatnych i do celów działalności gospodarczej. Jeśli prowadzona jest dokumentacja, jej prowadzenie i kontrolowanie stanowi dodatkowe obciążenie zarówno dla przedsiębiorstwa, jak i dla administracji.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT państwa członkowskie mogą stosować środki stanowiące odstępstwo od przepisów dyrektywy VAT w celu uproszczenia procedury poboru podatku VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania, jeżeli środki te zostały zatwierdzone przez Radę.

Na podstawie decyzji wykonawczej Rady 2014/797/UE[2] Estonia została upoważniona do ograniczenia do 50 % prawa do odliczenia VAT od zakupu, leasingu, wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu niektórych samochodów osobowych, jak również związanych z tym wydatków, jeżeli samochody te nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Okres obowiązywania decyzji wykonawczej

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

[2] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2014/797 z dnia 7 listopada 2014 r. upoważniająca Republikę Estońską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 48).

2014/797/UE został przedłużony decyzją wykonawczą Rady 2017/1854/UE[3] do dnia 31 grudnia 2020 r.

Biorąc pod uwagę, że zanim Estonia złożyła w lutym 2021 r. swój ostatni wniosek o dalsze przedłużenie zakresu czasowego decyzji wykonawczej Rady (UE) 2014/797, okres obowiązywania tej decyzji dobiegł końca, niniejszy wniosek zostanie potraktowany jako pierwotny wniosek o zastosowanie środka stanowiącego odstępstwo od ogólnych zasad regulujących prawo do odliczenia VAT naliczonego w kontekście wydatków powiązanych z samochodami osobowymi, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów prowadzenia działalności gospodarczej.

Estonia zwróciła się z wnioskiem o możliwość ograniczenia prawa do odliczenia VAT do określonego odsetka, co z kolei zmniejszy obciążenie administracyjne przedsiębiorstw związane z koniecznością rozliczania się z podatku w przypadku wykorzystywanie pojazdu do celów prywatnych. Zaletą takiego rozwiązania jest uproszczenie systemu dla wszystkich zainteresowanych stron, a jednocześnie zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania z powodu niewłaściwego prowadzenia dokumentacji.

Estonia poinformowała Komisję, że podstawy przyznania środka są w dużej mierze takie same jak podstawy określone we wnioskach, które doprowadziły do przyjęcia decyzji wykonawczych Rady 2014/797/UE i (UE) 2017/1854.

Estonia przedstawiła dane wskazujące na to, że od momentu wdrożenia odstępstwa na podstawie decyzji wykonawczej Rady 2014/797/UE zdecydowana większość samochodów służbowych nadal jest wykorzystywana do celów prywatnych, co potwierdza, że odstępstwo jest uzasadnione.

Nowy środek powinien mieć zastosowanie do wszystkich samochodów osobowych posiadających maksymalnie osiem miejsc siedzących oprócz siedzenia kierowcy, o maksymalnej masie nieprzekraczającej 3 500 kilogramów, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Samochody osobowe wykorzystywane do pewnych określonych rodzajów działalności byłyby jednak traktowane zgodnie ze zwykłymi zasadami, dotyczy to: samochodów zakupionych w celu odsprzedaży, wynajmu lub leasingu, samochodów wykorzystywanych do przewozu pasażerów (np. taksówek) i samochodów wykorzystywanych do świadczenia usług nauki jazdy.

Ograniczenie prawa do odliczenia powinno mieć zastosowanie do podatku VAT zapłaconego w związku z zakupem, leasingiem, wewnątrzwspólnotowym nabyciem i przywozem określonych samochodów osobowych oraz powiązanymi z tym wydatkami.

Według Estonii limit odliczenia powinien zostać ustalony na poziomie 50 %, ponieważ sytuacja pozostała niezmieniona w porównaniu z sytuacją w 2014 r., gdy po raz pierwszy wprowadzono szczególne środki. Na podstawie pośrednich dowodów i założeń, jakimi dysponują estońskie organy podatkowe, szacuje się wprawdzie, że poziom wykorzystania samochodów służbowych do celów prywatnych wynosi w Estonii około 60 %, jednak za najbardziej odpowiedni uznaje się limit odliczenia VAT na poziomie 50 %, ponieważ pozwoli

[3] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/1854 z dnia 10 października 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/797/UE upoważniającą Republikę Estońską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 265 z 14.10.2017, s. 17).

on wykluczyć możliwość przeszacowania proporcji wykorzystania samochodów osobowych do celów prywatnych.

Mając na uwadze pozytywny wpływ środka na obciążenia administracyjne zarówno podatników, jak i organów podatkowych, proponuje się zatwierdzenie środka stanowiącego odstępstwo. Upoważnienie powinno być ograniczone w czasie do dnia 31 grudnia 2024 r. w celu umożliwienia weryfikacji konieczności i skuteczności stosowania środka stanowiącego odstępstwo oraz wskaźnika stosunku między wykorzystaniem do celów działalności gospodarczej i do innych celów będącego podstawą tego upoważnienia. Do ewentualnego wniosku o przedłużenie należy dołączyć sprawozdanie zawierające przegląd stosowanej stawki procentowej i przedłożyć je służbom Komisji do dnia 31 marca 2024 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Podobne odstępstwa w odniesieniu do prawa do odliczenia zostały przyznane innym państwom członkowskim (Węgrom[4], Łotwie[5], Chorwacji[6], Polsce[7], Włochom[8] i Rumunii[9]).

Art. 176 dyrektywy VAT stanowi, że Rada określa wydatki, które nie dają prawa do odliczenia VAT. Do tego czasu państwa członkowskie są upoważnione do utrzymania wyłączeń obowiązujących w dniu 1 stycznia 1979 r. W związku z tym istnieje pewna liczba przepisów „wstrzymujących", które ograniczają prawo do odliczenia VAT związanego z samochodami osobowymi.

Niezależnie od wcześniejszych inicjatyw mających na celu ustanowienie przepisów określających kategorie wydatków, które mogą podlegać ograniczeniom w zakresie prawa do odliczenia[10], takie odstępstwo jest właściwe w oczekiwaniu na harmonizację odnośnych przepisów na szczeblu UE.

---

4 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1493 z dnia 2 października 2018 r. upoważniająca Węgry do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 252 z 8.10.2018, s. 44.

5 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1921 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2015/2429/UE upoważniającą Łotwę do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 311 z 7.12.2018, s. 36.

6 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1994 z dnia 11 grudnia 2018 r. upoważniająca Chorwację do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) oraz art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 320 z 17.12.2018, s. 35.

7 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/1594 z dnia 24 września 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 71.

8 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/2138 z dnia 5 grudnia 2019 r. zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 324 z 13.12.2019, s. 7.

9 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1262 z dnia 4 września 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/232/UE upoważniającą Rumunię do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 296 z 10.9.2020, s. 6.

10 COM(2004) 728 final – Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu uproszczenia zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej (Dz.U. C 24 z 29.1.2005, s. 10), wycofany w dniu 21 maja 2014 r. (Dz.U. C 153 z 21. 05. 2014, s. 3).

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 395 dyrektywy VAT.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Biorąc pod uwagę przepis dyrektywy VAT będący podstawą wniosku, należy stwierdzić, że wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Decyzja dotyczy upoważnienia udzielonego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi żadnego zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, przedmiotowy szczególny środek jest proporcjonalny do zamierzonego celu, jakim jest zapobieganie niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania. W szczególności, z uwagi na możliwość zaniżania przez przedsiębiorstwa ich zobowiązań podatkowych w deklaracjach i na fakt, że kontrole przebiegu pojazdów stanowią obciążenie dla organów podatkowych, ograniczenie w wysokości 50 % uprościłoby pobór VAT w danym sektorze.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument: decyzja wykonawcza Rady.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy Rady 2006/112/WE odstępstwo od wspólnych zasad dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie po uzyskaniu zgody Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja wykonawcza Rady jest najwłaściwszym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN *EX POST,* KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Przedmiotowy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Estonię i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Celem wniosku jest uproszczenie procedury poboru podatku dzięki wyeliminowaniu konieczności prowadzenia przez podatników dokumentacji dotyczącej wykorzystywania określonych samochodów pasażerskich do celów prywatnych, a jednocześnie zapobieganie pewnym formom uchylania się od płacenia VAT wynikającego z niewłaściwego prowadzenia dokumentacji. Ma on zatem potencjalny pozytywny wpływ zarówno na przedsiębiorstwa, jak i organy administracji podatkowej. Wspomniane rozwiązanie zostało uznane przez Estonię za odpowiedni środek i jest porównywalne z wcześniejszymi i obecnie obowiązującymi odstępstwami.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Środek stanowiący odstępstwo wpłynie jedynie w nieznacznym stopniu na ogólną kwotę wpływów z podatków pobieranych na etapie spożycia i nie będzie mieć negatywnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z VAT.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Wniosek jest ograniczony w czasie i zawiera klauzulę zakładającą wygaśnięcie odstępstwa w dniu 31 grudnia 2024 r.

W przypadku gdyby Estonia uznała, że konieczne jest ponowne przedłużenie środka szczególnego na okres po 2024 r., powinna najpóźniej do dnia 31 marca 2024 r. przedstawić Komisji sprawozdanie zawierające przegląd stawki procentowej ograniczenia wraz z wnioskiem o przedłużenie odstępstwa.

2021/0322 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Estonię do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1], w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE ustanawia prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego od dostarczanych mu towarów i świadczonych na jego rzecz usług, które są wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy za świadczenie usług uznaje się użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa.

(2) Decyzją wykonawczą Rady 2014/797/UE[2] upoważniono Estonię do ograniczenia do 50 % prawa do odliczenia VAT od zakupu, leasingu, wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu niektórych samochodów osobowych, a także do zwolnienia podatnika z obowiązku rozliczania się z VAT w przypadku wykorzystywania pojazdów objętych ograniczeniem do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, do dnia 31 grudnia 2017 r.

(3) Na podstawie decyzji wykonawczej 2017/1854/UE[3] przedłużono okres obowiązywania decyzji wykonawczej 2014/797/UE do dnia 31 grudnia 2020 r.

(4) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 12 lutego 2021 r., Estonia zwróciła się do Komisji o upoważnienie jej do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) oraz art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w celu ograniczenia prawa do odliczenia w odniesieniu do zakupu, leasingu,

---

1 Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

2 Decyzja wykonawcza Rady 2014/797/UE z dnia 7 listopada 2014 r. upoważniająca Republikę Estońską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 48).

3 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/1854 z dnia 10 października 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/797/UE upoważniającą Republikę Estońską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 265 z 14.10.2017, s. 17).

wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu niektórych samochodów osobowych wykorzystywanych do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

(5) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 19 marca 2021 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Estonię. Pismem z dnia 23 marca 2021 r. Komisja zawiadomiła Estonię, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

(6) Dokładne określenie zakresu wykorzystywania samochodów osobowych do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej jest często bardzo trudne, a jeżeli jest to możliwe – procedura jest zwykle uciążliwa. W ramach upoważnienia, którego dotyczy wniosek, kwota podatku VAT od wydatków podlegających odliczeniu w przypadku samochodów osobowych, które nie są używane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, powinna, z pewnymi wyjątkami, stanowić zryczałtowaną stawkę procentową. W oparciu o obecnie dostępne informacje władze Estonii uznają, że właściwa jest stawka 50 %. Jednocześnie w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania należy zawiesić wymóg rozliczania się z VAT w przypadku wykorzystywania samochodów osobowych do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, jeśli zostały one objęte ograniczeniami. Taki środek upraszczający eliminuje konieczność prowadzenia ewidencji dotyczącej prywatnego wykorzystywania samochodów firmowych, a jednocześnie uniemożliwia uchylanie się od opodatkowania wynikające z niewłaściwego prowadzenia dokumentacji.

(7) Ograniczenie prawa do odliczenia na podstawie wnioskowanego upoważnienia powinno mieć zastosowanie do podatku VAT zapłaconego w związku z zakupem, leasingiem, nabyciem wewnątrzwspólnotowym i przywozem określonych samochodów osobowych oraz związanymi z tymi samochodami wydatkami, w tym zakupem paliwa.

(8) Wnioskowane upoważnienie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do samochodów osobowych o maksymalnej dopuszczalnej masie nieprzekraczającej 3 500 kilogramów i posiadających nie więcej niż osiem miejsc siedzących oprócz siedzenia kierowcy, ponieważ skala wykorzystywania do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej samochodów osobowych o masie przekraczającej 3 500 kilogramów lub posiadających więcej niż osiem miejsc siedzących oprócz siedzenia kierowcy jest nieznaczna ze względu na właściwości tych samochodów lub rodzaj działalności gospodarczej, do której są wykorzystywane. Należy również przedstawić szczegółowy wykaz określonych samochodów osobowych wyłączonych z takiego upoważnienia w oparciu o ich konkretne wykorzystanie.

(9) Upoważnienie powinno być ograniczone w czasie do dnia 31 grudnia 2024 r. w celu umożliwienia weryfikacji konieczności i skuteczności stosowania tego środka stanowiącego odstępstwo oraz wskaźnika stosunku między wykorzystaniem do celów działalności gospodarczej i do innych celów będącego podstawą tego upoważnienia.

(10) W przypadku gdyby Estonia uznała, że konieczne jest przedłużenie upoważnienia na okres po 2024 r., powinna do dnia 31 marca 2024 r. przedłożyć Komisji wniosek o przedłużenie wraz ze sprawozdaniem zawierającym przegląd stosowanej stawki procentowej.

(11) Odstępstwo wpłynie jedynie w nieznacznym stopniu na ogólną kwotę wpływów z podatków pobieranych na etapie ostatecznego spożycia konsumpcji i nie będzie mieć negatywnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Estonię do ograniczenia do 50 % prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego w związku z wydatkami dotyczącymi samochodów osobowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, jeżeli wydatki te obejmują zakup, leasing, nabycie wewnątrzwspólnotowe lub przywóz samochodów osobowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, jak również wydatki związane z konserwacją i naprawą takich samochodów oraz z zakupem paliwa do takich samochodów.

Artykuł 2

Na zasadzie odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE Estonia nie uznaje wykorzystywania samochodu osobowego wchodzącego w skład aktywów przedsiębiorstwa podatnika do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą za świadczenie usług za wynagrodzeniem, jeśli samochód ten został objęty ograniczeniem dopuszczonym na mocy art. 1 niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Niniejsza decyzja ma zastosowanie wyłącznie do samochodów osobowych o maksymalnej dopuszczalnej masie nieprzekraczającej 3 500 kilogramów i mających nie więcej niż osiem miejsc siedzących oprócz siedzenia kierowcy.

2. Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do następujących kategorii samochodów osobowych:

a) samochodów zakupionych w celu odsprzedaży, wynajmu lub leasingu;

b) samochodów wykorzystywanych do przewozu pasażerów za opłatą, w tym usług taksówkowych;

c) samochodów wykorzystywanych do świadczenia usług nauki jazdy.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2024 r. Ewentualny wniosek o przedłużenie upoważnienia przewidzianego niniejszą decyzją przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2024 r. wraz ze sprawozdaniem zawierającym przegląd stawki procentowej określonej w art. 1.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Estońskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący